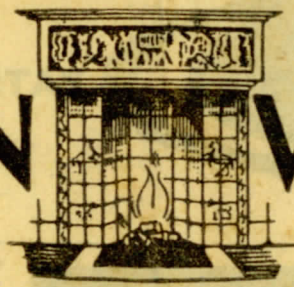

1959

IN HÖRN VAN HEERD

D. S. Hovinga veftig joar

Viefteg joar worren, is nou nait zo veul blezunners. De mainste mensen worren wel zo old. Der wordt even ble stil stoan in de femille en deur vrunden en kennissen en den is 't mit boudeltje mainstied oflopen.

Woarom der den over geschreven, dat D. S. Hovinga van Oostwold in 't Oldambt viefteg joar worren is. Dat is, omdat Hovinga n dichter is. n Dichter, dij nait zo hail veul bekendhaid het en dij toch zoks mool waark gefit, dat hai wel as even in 't zunnetje zet worren mag.

Aine, dij zien waark 't is, om dag in, dag oet artiekels, verhoalen enz. te schrieven, dij het hail voak waark, woar e niks mit op het en dat toch doan worren mout. Dat is ja overaal zo. Elk en aine mout wel ais waark doun, woar e niks mit op het.

Diz keer is der gain tegenzin, om dit artikel te schrieven; diz keer ben ik blied. Omdat D. S. Hovinga n dichter is, dij mien laaifde het en omdat der nou n gelegenheid is, om zien waark onner aandacht van n hail beuld mensen te brengen, dij der aans misschien nooit van heard hebben.

Dit waark is 't weerd om gekend te worren deur elke Grunneger, dij wat veur zien algen bewegen over het. Doarbie komt, dat Hovinga n dichter is, dij hail ainvoudeg en simpel waark gefit. Zo ainvoudeg en zo simpel, dat elk en ain 't begriepen ken.

Het gevoar dat e tē simpel wordt en zo nait te waarderen, is Hovinga ontlopen. Zegt 't spreekwoord nait, dat ainvoud 't kenmaark van 't woare is? Dit bewist Hovinga ook in zien waark. Hovinga is n groot dichter. Hai ken mit n stok of wat woorden n hail beulde zeggen. Zo as o.a. in „De merel flait“:

In zummernacht
In lichte dook en kilte
De merel flait....

As frizze daauw
In 't mörgengraauw
Slagt 't zulfren laid
Deur 't bloarenklaid
In 't lustern van de stilte.

De schaauwe zanger zai je nait,
Wadde zingt, waide nait,
't Is Gods mörgenlaid.

Hovinga is veuraal dichter van netuurgedichten. Dit ligt algenlieks veur de haand. Hai is boer en hai gaat mit open ogen over zien laand. Hai zugt netuurluk ook of zien gewas der goud of nait goud veur staat, hai wait persies, wat goud is veur zien laand en wat nait. Aans zol Hovinga gain goie boer wezen en dat is e wel. Moar Hovinga zugt zien laand, zien Grunneger laand ook op n aandere menaier. Hai zugt, hou mooi dat dat Grunneger laand is, hou mooi onner elke omstaandeg-hald. En hai wait aal dat mools onner woorden te brengen, zodat ook zien lezers dij zulfde schoonhaid onnergoan, voak as n verrazen, omdat zai 't nait onner woorden brengen können.

Zo het Hovinga n gedicht moakt over n haarfststörm. De dichter het zo'n störm hail aans benoaderd as

n gewoon mens dat zugt en onner gaat. De prozaise grunneger veult der allain moar n beulde wind in, dij schoa aan de hoezen brengen ken en dij n hail beulde last bezörgen ken. Hovinga ondergaat zo'n störm, as n machteg laid, woar e stil van wordt en dij hom dat moole gedicht „Haarfststörm“ in de penne gefit:

De störm speult örgel
In de dom van de boomen
De bloaren stroomen, goan en komen
Onder machtege haand van de wind
Hoog in zokzulf, in 't grieze verwulf
Broest zunder woorden, in volle

accoorden
Het haarsteg laid, dat over wereld

waait.
Het braide roezen as de zee
Soest hen no over aale stee....
n Psaalm oet het wiede aal
Van gruin en bluin en staarm en vaal
Zingt ter no overaal
Voldroagen kloagen
Om vergoane doagen.
De haarst is komen
Ik stoa in de dom van de boomen
Verzonken in het machteg laid
dat over wereld waait.

Der bennen ook gedichten, woar Hovinga zulms nait zo zeer aan t woord is, moar woar e de netuur mieer proaten let, zoas in „Wilde Ganzevlocht“:

De wereld ligt
In 't kört gericht
Van grieze mist,
Zo diezeg is 't.

De locht zit dicht.
De haarsttag swigt.
Om waaide en sloot
Is stilte groot....

En ver gerocht
Komt deur de locht.
'n Ganzevlocht
In overtocht

Beschrift 'n V
In hooge glee....
En ales kikt
Wat of het wikt.

Heur triest gewag
Klinkt in de dag
Oet kelle borst;
Bedudt dat vorst?

De ganzevlocht
Dut hoog zien tocht;
Ik blief woar 'k stoa
En kiek heur noa....

De wereld swigt
In 't haarstgericht;
En grieze mist
Slut ales dicht.

Zo zol der meer oet 't waark van Derk Sibolt Hovinga hoald kennen worren. Dit ligt verspraaid over n stok of wat tiedschriften en in zien bundel „Störm en Stilte“. Het is zunde dat der veul van dit waark verspraaid blifit en dat der nait meer bundels van Hovinga verschenen. Dat is 't lot van mensen, dij goud waark levern en nait populair bennen. Doarom is 't zo goud, dat Hovinga bie zien viefteg-ste verjoardag even in 't middelpunt van belangstellen komt en dat wie verzekern kennen dat wie bliede bennen mit n dichter as Hovinga, omdat hier 't beste geven wordt, wat n dichter geven ken.

W. J. Eelssema.